

Αθωνική

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΝΗΚΑ

ΙΟΥΛΙΟΣ 2008 - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 151

Πολιτεία

Η ΕΥΧΟΥΛΑ

Μέρα νύχτα νά σκέπτεσαι Αυτόν, δηλαδή νά λέγης τήν εύχούλα:

Κύριε Ίησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με,
Ίησοῦ Χριστέ μου, ἐλέησόν με·
χρυσέ μου, Ίησοῦ μου, ἐλέησόν με,
ὀλόφωτε, ὀλόλευκε, ὀλόλαμπρε
Νυμφίε μου, ἐλέησόν με.

Αὐτή εἶναι ἡ ἐπίγειος φτώχεια, ἀλλά ὁ οὐράνιος πλοῦτος.

Ὅπου νά πᾶς, ὅπου νά κάθεσαι, ὅπου νά βρίσκεσαι, νά μὴν ἀφήσης τήν εύχούλα, λέγε την συνεχῶς.

Καί μετὰ ἀπό ὀλίγον, ἀναλόγως τῆς καθαρότητός σου, τοῦ ζήλου σου, τῆς προθυμίας, θά ἔλθῃ, καί θά γνωρίσης καλύτερα πόσο γλυκός εἶναι, πόσο ὠραῖος, πόσο ἐράσιμος.

Ὅταν λέγης συνεχῶς τήν εύχούλα, θά ἀνάψῃ μέσα σου ἡ ἀγάπη Αὐτοῦ, ἡ χαρά, καί θά φωνάξῃς ὅτι "ὁ εὐτυχέστερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου ἐγώ εἶμαι".

Καί αὐτό δέν εἶναι τίποτε, εἶναι ἓνα πετραδάκι τῆς ἀκροθαλασσιᾶς. Εἶναι ἄλλα πολύ μεγαλύτερα.

Θά δῆς ἄλλον πνευματικόν ὀρίζοντα, ἄλλην πνευματικήν τροφή, ἄλλην πνευματικήν ἀμφίεσιν, ἄλλες πνευματικές θεωρίες, καί ἄλλα, ἄλλα, πού δέν εἶναι ἀνάγκη νά σοῦ τά πῶ ἐγώ, διότι θά τά συναντήσης μόνη σου, ὅταν λές τήν εύχούλα.

Ἀπό αὐτήν τήν μικράν ἀλλά παντοδύναμην εύχούλα ξεκίνησαν οἱ ἅγιοι Πατέρες καί ἔγιναν φωστῆρες τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ κόσμου διδάσκαλοι καί εὐωδίασαν τά λείψανά των.

Λέγε τήν εύχούλα, ἀγνή περιστερὰ, παρθενική νεάνις, ὀλόλευκη νύμφη τοῦ γλυκυτάτου καί πραοτάτου Ίησοῦ, καί θά βρῆς πνευματικᾶς ἀναβάσεις.

Σοῦ εὐχομαι καλή ἐπιτυχία.

Θέλει ὁμως βία, ὑπομονή καί ἐπιμονή, καί τά πάντα ἡ χάρις.

Μέ πατρικές εὐχές

† Γέρων Ἐφραίμ Κατουνακιώτης

✘ Νά ἔχετε ἀγάπη ἀναμεταξύ σας, πίστι ἀκλόνητη πρὸς τὸν Θεόν καί νά προσεύχεσθε γιὰ τοὺς ἄλλους. Ὅταν προσεύχεσαι γιὰ τοὺς ἄλλους, ὁ Θεὸς εὐλογεῖ ἐσένα.

✘ Ὅπως δέν εἶναι δυνατόν νά ἐγκαταλείψῃ ἓνας καλὸς πατέρας τὰ παιδιά του, ἔτσι καί ἐγώ, δύο καί τρεῖς φορές κάθε νύκτα, μέ

τήν νοερά προσευχή, κάνω τὸν γύρο τοῦ κόσμου... Τελειώνοντας ἀπὸ τὸ Σιδηρόκαστρον, κατεβαίνω εἰς τὴν Θεσσαλονίκη, πᾶνω τὴν Λάρισα καί οὕτω καθ' ἑξῆς. Τί νά κάνω ἄλλο τώρα, ἀφοῦ οἱ σωματικὲς δυνάμεις μου μέ ἐγκατέλειψαν; Εἰς τὴν νοεράν προσευχήν μέ τὸ κομποσχοῖνι εἶμαι πολὺ καλύτερα. Αἰσθάνομαι τώρα μίαν ἀγαλλίασιν καί περιμένω μετὰ χαρᾶς τὸ ἀπολυτήριο γιὰ τὴν αἰωνιότητα.

† Γέρων Δημήτρης Γκαγκαστάθης

✘ Ὁ γεωργὸς σκάβει τὴν γῆ, καθαρίζει, σπέρνει καρπὸ καί περιμένει τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Καί ἂν δέν στείλῃ ὁ Θεὸς βροχές, στὸν καιρὸ πού πρέπει, καί εὐνοϊκοὺς ἀνέμους, ὁ γεωργὸς χάνει καί τοὺς κόπους του. Ἔτσι συμβαίνει καί μέ ἐμᾶς. Ἐάν ὁ Κύριος δέν στείλῃ τὰ καθαρτικὰ νερά τῆς χάριτός του, ἐμεῖς μένομε γυμνοὶ ἀπὸ καρπὸ καί τὰ ἔργα μας γίνονται τροφή δαιμόνων. Διότι τὰ πνίγουν τὰ πάθη μας καί δέν θερίζομε τίποτε. Νά μὴ ξεχνᾶμε ὅτι οἱ ἀρετές, "αἰ μὴ καλῶς ἐργαζόμενα", γίνονται κακίες.

† Γέρων Ἰωσήφ

✘ Γιὰ νά ἀλλάξῃ ἓνας ἄνθρωπος, χρειάζεται νά ἔρθῃ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἀλλά γιὰ νά ἔρθῃ ἡ χάρις πρέπει ὁ ἄνθρωπος νά ταπεινωθῇ.

✘ Νά εἶμαστε ταπεινοί, ἀλλά νά μὴν ταπεινολογοῦμε. Ἡ ταπεινολογία εἶναι παγίδα τοῦ διαβόλου, πού φέρνει τὴν ἀπελπίσια καί τὴν ἀδράνεια, ἐνῶ ἡ ἀληθινὴ ταπείνωσι φέρνει τὴν ἐλπίδα καί τὴν ἐργασία τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ.

† Γέρων Πορφύριος

✘ Ἄν ἐπιθυμῆς νά ἀποθάνῃς, διὰ νά ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὰ βάσανα, εἶναι ἁμαρτία, διότι εἶναι ὡσάν νά γογγύζῃς κατὰ τοῦ Θεοῦ, πού ἐπιτρέπει τὰ βάσανά σου. Ἄν, ὅμως, ἐπιθυμῆς νά ἀποθάνῃς διὰ νά μὴν ἁμαρτάνῃς καί λυπῆς μέ τὰς ἁμαρτίας σου τὸν Θεόν, αὐτὸ δέν εἶναι καθόλου ἁμαρτία.

† Γέρων Ἰωήλ

Όταν κάποιος θεωρεί όλους τους ανθρώπους καλούς, αυτός είναι καθарός στην καρδιά. Αυτό τονίζει και η Άγια Γραφή, συμβουλευοντας τους ανθρώπους να θεωρούν τους άλλους ανώτερους από τον εαυτό τους. Και ο προφήτης Άββακούμ λέει ότι *“τό καλό και αγαθό μάτι δεν βλέπει ποτέ πονηρά”*. Χρειάζεται μεγάλος αγώνας, για να φτάσει κάποιος στην πρώτη άθωότητα, όπως βγήκαμε από τα χέρια του Δημιουργού. Πρέπει να γίνει κάποιος σαν τό νήπιο, πού τό χαρακτηρίζει ή απλότητα και ή άκακία.

Μπορεί όμως ο άνθρωπος να φθάση σ' αυτό τό μέτρο της άρετης; Υπήρξαν άνθρωποι, πού έφτασαν πολύ ψηλά στην άρετή, όπως ο άββας Σισώης και τόσοι άλλοι, πού νεκρώθηκαν για τόν κόσμο, σαν τά βρέφη, πού τά μεταφέρει από τόν ένα

από τόν εαυτό μας, από τόν διάβολο και από τόν κόσμο. Ο αγωνιστής της άρετης δεν πρέπει να ξεχνάη, ότι στον κόσμο αυτό είναι πρόσκαιρος και μιά μέρα θά φύγη όπωσδήποτε και θά δώση λόγο για τίς πράξεις του στον δικαιοκρίτη Θεό.

Οι μεγάλοι Πατέρες της Έκκλησίας έφθασαν σε μεγάλα και ύψηλά μέτρα άρετης με την καθημερινή άσκησι. Λίγο ν' αφήσουμε τόν εαυτό μας χωρίς πνευματική τροφοδοσία, αυτό γρήγορα τό εκμεταλλεύεται ο διάβολος και κάνει την δουλειά του, δηλαδή την φθορά της ψυχής μας. *“Αν ξεπεράσουμε τά ψεύτικα και μάταια πράγματα του κόσμου, γρήγορα ο Θεός θά μās άνοιξη τόν δρόμο για την απόλαυσι των πνευματικών αγαθών. Και όταν φθάση κάποιος σ' αυτή την κατάσταση, θά θαυμάζη την μεγαλωσύνη του Θεού, πού χαρίζει τόσες δωρεές στον καλό αγωνιστή, και θά φωνάζη από τά βάθη της*

Ο ΑΓΩΝΑΣ

τόπο στον άλλο, χωρίς να καταλαβαίνουν τίποτε.

Όποιος θέλει να προκόψη στην άρετή, πρέπει να κλαίη για τίς άμαρτίες του και να παρακαλή τόν Θεό νύχτα και μέρα, να τόν συγχωρήση. Η άρετή θέλει καθημερινή άσκησι. *“Αν δεν νεκρωθώ κάποιος για την άμαρτία και όλα όσα σχετίζονται μ' αυτήν, πάντα θά μένη πίσω πνευματικά και δεν θά αισθάνεται ποτέ ικανοποιημένος. Πένθος, δάκρυα, προσευχές, μελέτη των θείων Γραφών και έλεημοσύνες πρέπει να είναι ή καθημερινή τροφή της ψυχής.*

Οι άγιοι έφθασαν σε ύψη άρετης, γιατί έκαναν καθημερινό και άσταμάτητο άγωνα για την απόκτησι της. *“Αν κι έμεις δεν κλάψουμε ειλικρινά για τίς άμαρτίες μας και δεν αγωνιστούμε, ο Θεός θά μās αποστραφή και ή ψυχή μας θά*

μείνη φτωχή σε άρετές. Τά πάθη έχουν ρίζι βαθιές ρίζες μέσα στην ψυχή μας και δεν ξεριζώνονται εύκολα. *“Ας παρακαλέσουμε τόν Κύριο να μās βοηθήσει στον άγωνα μας αυτό, γιατί μόνοι μας δεν πρόκειται να κάνουμε τίποτε.*

Ό Κύριος είπε: *“Μακάριοι οι καθαροί τη καρδιά”*, γιατί αυτοί θά δούν τόν Θεό. Και τά μάτια, πού θά δούν τόν Θεό, πρέπει να είναι καθαρισμένα με τά δάκρυα της μετανοίας. Η καθαρότητα της ψυχής και τό πένθος είναι ένωμένα. Γι' αυτό είπε ο Κύριος και τόν άλλο μακαρισμό: *“Μακάριοι οι πενθοῦντες, ότι αυτοί παρακληθήσονται”*. Από τό πένθος ή ψυχή φτάνει στην καθαρότητα...

Μεγάλο πράγμα ή παράκλησι, ή παρηγοριά από τόν Κύριο. Μās ξεκουράζει περισσότερο από τή μάνα μας και από τόν πατέρα μας και από κάθε αγαπητό πρόσωπο, πού έχουμε στην ζωή αυτή.

Η άσκησι της άρετης είναι δύσκολη. Μή ξεχνάμε, όμως, εκείνους, πού νύχτα και μέρα παρακαλούν τόν Θεό, να τούς καθάριση από τά πάθη και να τούς δώση τό χάρισμα των δακρύων, με τά όποια εξαγνίζεται ή ψυχή. Τά πάθη δεν μπορούν να επαναστατήσουν έναντίον της ψυχής, όταν αυτή είναι ένωμένη με τόν Θεό. Άλλά για να κατορθωθώ αυτό, χρειάζεται καθημερινός άγώνας έναντίον όλων των προσβολών, πού έρχονται

ψυχής του: *“Ω, βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού”!*

Θαυμάζει κάποιος την σοφία και την αγάπη του Θεού. Μās χάρισε τόν κόσμο αυτό κι έμεις, αντί να τόν χαρούμε αληθινά, πέσαμε στην άμαρτία, ξεχάσαμε τόν Θεό. Αυτός, όμως, πάλι μās σήκωσε, άνοιγοντας καινούργιο δρόμο με την Άνάστασι Του. *“Όλ' αυτά πρέπει να μās δημιουργούν ένθουσιασμό και ν' αγωνιζόμαστε περισσότερο κατά των παθών μας, τά όποια άντιστρατεύονται την ψυχή μας.*

“Αν σκεπτόμαστε τί μās έχει έτοιμάσει ο Θεός, τά πάντα θά τά βλέπαμε σαν “σκύβαλα”, δηλαδή σκουπίδια, προκειμένου να

κληρονομήσουμε την Βασιλεία των Ουρανών. *“Όταν ο αγωνιστής της άρετης δε θυμάται τόν σκοπό του, δεν*

Ο ΚΑΛΟΣ

κάνει τίποτε. Μοιάζει σαν τόν άθλητή πού τρέχει, χωρίς να ξέρη πού θά καταλήξη. Η κατάληξι ή δική μας δεν είναι στην ζωή αυτή, αλλά στην άλλη. Στην άλλη ζωή, την αιώνια και άτελευτήτη, προσέβλεπαν οι μυριάδες των άγιων, άσκητών και μαρτύρων και έπαιρναν δύναμι στον άγωνα τους. Και γι' αυτό άψήφισαν τά πάντα, και διωγμούς και πείνα και βασανιστήρια και τόσα άλλα, για να κερδίσουν τόν Χριστό. Και τόν κέρδισαν. Δεν χορταίνει ή ψυχή του ανθρώπου με τά ξυλοκέρατα της άμαρτίας, αλλά με τόν ζωντανό και αιώνιο λόγο του Θεού, πού είναι γεμάτος δύναμι ανακαινιστική. Δύναμι πού φωτίζει, ζωογονεί και καθοδηγεί την ψυχή στον αληθινό προορισμό της. *“Έτσι, ο άνθρωπος γεμίζει αληθινά από πνευματικό πλούτο και δοξάζεται ο Θεός. Αυτό μās τό είπε ο ίδιος ο Κύριος: “Ούτω λαμψάτω τό φώς ύμών εμπροσθεν των ανθρώπων, όπως ιδωσιν ύμών τά καλά έργα και δοξάσωσι τόν Πατέρα ύμών τόν έν τοις ουρανοίς”*. Κι έμεις φωτιζόμαστε και φωτίζουμε και τούς άλλους ανθρώπους. Τι μεγάλη τιμή στον άνθρωπο! Πόσο τόν ανεβάζει ο Θεός με την άρετή! Η άρετή είναι δυσκολοκατόρθωτη, αλλά μās ανεβάζει στον θρόνο του Θεού. *“Ας παρακαλούμε, λοιπόν, καθημερινά τόν Κύριο, να μās δυναμώνη στον άγωνα μας, στην άσκησι της άρετης.*

Ίσαάκ του Σύρου

«Ο ΙΑΜΑΤΙΚΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Μέσα στο νέφος τῶν ἁγίων μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας μας, πού θυσίασαν τήν ζωή τους γιά τήν πίστι καί τήν ἀγάπη τους στόν Χριστό, περιλαμβάνεται καί ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς καί ιαματικός Παντελεήμων, πού μαρτύρησε στίς ἀρχές τοῦ 4ου αἰῶνα, στήν γενέτειρά του Νικομήδεια, στά ἀσιατικά παράλια τῆς Προποντίδος.

Ὁ ἅγιος Παντελεήμων, πού λεγόταν πρῶτα Παντολέων, ἦταν υἱός τοῦ εἰδωλολάτρη Εὐστοργίου καί τῆς ἁγίας Εὐβούλης. Μαθήτευσε κοντά στόν, ξακουστό τότε, γιάτρο Εὐφρόσυνο, ἀποκτώντας ἔτσι καί ὁ ἴδιος σπουδαίες ιατρικές γνώσεις. Γνωρίστηκε μέ τόν ἱερέα ἅγιο Ἐρμόλοο, ἀπό τόν ὁποῖο διδάχθηκε πῶς ὁ μεγαλύτερος γιάτρος, ὁ μόνος παντοδύναμος, εἶναι ὁ Χριστός.

Χάποτε ὁ Παντολέων, περπατώντας στήν ἐξοχή, βρίσκει ἓνα παιδί νεκρό καί κοντά του μιά ὀχιά. Ἀμέσως ἀντιλήφθηκε, ὅτι ὁ θάνατος τοῦ μικροῦ προήλθε ἀπό δάγκωμα τοῦ φαρμακεροῦ φιδιοῦ. Θυμάται τότε τούς λόγους τοῦ ἁγίου Ἐρμολόου καί θέλει νά “πειραματιστεῖ”, ἄν πράγματι ὁ Χριστός εἶναι παντοδύναμος. Ζητάει μέ προσευχή τήν ἐπέμβαση Του, γιά νά πιστέψει καί ὁ ἴδιος. Καί ὁ Κύριος, πού συγκαταβαίνει στήν ἀδυναμία τῶν ἀνθρώπων, γιά νά τούς ὁδηγήσει στήν σωτηρία, θαυματουρεῖ. Ὁ Παντολέων λέει στό νεκρό παιδί: “Στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἀναστήσου!”. Καί μετά στό φίδι: “Κι ἐσύ, ἀπαίσιο ἔρπετό, νά τιμωρηθῆς μέ τό κακό πού ἔκανες!”. Ἀμέσως τό παιδί ἀναστήθηκε καί ἡ ὀχιά ἔμεινε νεκρή! Μετά ἀπ’ αὐτό, ὁ Παντολέων τρέχει στόν ἅγιο Ἐρμόλοο καί τοῦ ζητάει ἐπίμονα νά βαπτισθῆ χριστιανός. “Ἐτσι κι ἔγινε. Ἀπό τότε ἐπιδόθηκε στήν θεραπευτική τόσο τῶν σωμάτων, μέ τίς γνώσεις καί τά φάρμακά του, ὅσο καί τῶν ψυχῶν, μέ τήν διδαχή καί τήν κατήχησι. “Ιαματικός” ὀνομάστηκε, γιά τίς πολλές θαυματοουργικές θεραπείες του, ἀλλά καί “ἀνάργυρος”, ἐπειδή θεράπευε δωρεάν τούς πάσχοντες.

Στό θαυματοουργικό του χάρισμα ὀφείλεται καί ἡ θεραπεία κάποιου τυφλοῦ, μετά τήν ὁποία πίστεψαν στόν Χριστό καί βαπτίσθηκαν, τόσο ὁ ἴδιος ὁ τυφλός, ὅσο καί ὁ πατέρας τοῦ ἁγίου Εὐστόργιος. Σύντομα ὁ Εὐστόργιος ἐκοιμήθη, ὅποτε ὁ ἅγιος μοίρασε τήν πατρική του περιουσία στούς φτωχοῦς καί ἀφιέρωσε ὀλοκληρωτικά τόν ἑαυτό του στήν διακονία τῶν ἀσθενῶν συνανθρώπων του.

Ἡ θεάρεστη δραστηριότητα, ὅμως, τοῦ Παντολέοντος κίνησε τόν φθόνο τῶν συναδέλφων του γιατρῶν, πού τόν κατήγγειλαν ὁμαδικῶς στόν αὐτοκράτορα Μαξιμιανό. Τό διάβημα τους ἦταν ἀρκετό, γιά νά συλληφθῆ καί ν’ ἀνακριθῆ δημοσίως. Στήν ἀνάκρισι ὁ γενναῖος ἀθλητής τοῦ Χριστοῦ διακήρυξε μέ παρρησία τήν πίστι του. Κλήθηκε νά καταθέσῃ καί ὁ πρῶν τυφλός, ἐνθουσιώδης πιά χριστιανός, πού ὄνειδισε τόν βασιλιά γιά τήν ἀπιστία του. Ὁ βασιλιάς ὀργίστηκε καί διέταξε τόν ἀποκεφαλισμό του. “Ἐτσι, ὁ πρῶν τυφλός κέρδισε τό στεφάνι τοῦ μαρτυρίου καί ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τήν μνήμη του στίς 27 Ἰουλίου.

Ὁ Παντολέων ζήτησε καί θεράπευσε μπροστά στούς κατηγορούς του γιατροῦς ἓναν παράλυτο, πράγμα πού δέν εἶχαν κατορθώσει ἐκεῖνοι. Τό θαῦμα ἔγινε αἰτία νά πιστέψουν πολλοί. Ὁ Μαξιμιανός προσπάθησε νά δελεάσῃ τόν ἅγιο μέ ὑποσχέσεις, γιά ν’ ἄρνηθῆ τήν πίστι του, ἀλλά μάταια. Τελικά, ὁ βασιλιάς διέταξε νά τόν βασανίσουν. Στήν διάρκεια τῶν βασανιστηρίων ὁ Χριστός, μέ τήν μορφή τοῦ Ἐρμολόου, παρηγοροῦσε καί στήριζε τόν ἅγιο, κάνοντας συχνά ν’ ἀδρανοῦν οἱ δήμιοι καί τά ὄργανα βασανισμοῦ. Παρ’ ὅλ’ αὐτά ὁ πωρωμένος τύραννος δέν ὑποχωροῦσε. “Ἐτσι, ξέσκιαν τόν μεγαλομάρτυρα μέ σιδερένια νύχια. Τόν ἔκαψαν μέ λαμπάδες, τόν βούτηξαν σέ βραστό μολύβι. Τόν πέταξαν στήν θάλασσα. Τόν ἔριξαν στά θηρία. Τόν ἔδεσαν σέ βαρῦ τροχό, πού κύλησαν σ’ ἓναν κατήφορο. Ὁ Κύριος, ὅμως, τόν λύτρωνε ἀπ’ ὅλα. Μέχρι καί τό ξίφος, πού θά τόν ἀποκεφάλιζε, λύγισε σάν κερι!

Ὁ ἱ στρατιῶτες συγκλονίστηκαν ἀπό τά ὑπερφυσικά αὐτά γεγονότα. Ὁ ἅγιος προσευχήθηκε γιά τελευταία φορά στόν Θεό, ὅποτε ἄκουσε φωνή ἀπό τόν οὐρανό νά τοῦ λέη: “Ὅσα ζητᾷς θά γίνονται. Καί ἀπό τώρα νά μὴν ὀνομάζεσαι Παντολέων, ἀλλά Παντελεήμων, γιατί πολλοί θά βροῦν ἔλεος ἀπό σένα”. Τότε ὁ ἅγιος ζήτησε ἀπό τούς στρατιῶτες νά τοῦ κόψουν τό κεφάλι. Ἦταν 27 Ἰουλίου τοῦ 304.

Δύο ἐξαισία θαύματα ἐπισφράγισαν τό ἔνδοξο τέλος τοῦ μάρτυρος: Ἀπό τό ἀποκεφαλισμένο σῶμα του ἀντί γιά αἶμα ἔτρεξε γάλα. Καί ἡ ξερῆ ἐλιά, ὅπου τόν εἶχαν δέσει οἱ δήμιοι, ἀμέσως βλάστησε καί καρποφόρησε!

Ἐἴθε οἱ πρεσβείες τοῦ μεγαλομάρτυρος καί ιαματικοῦ ἁγίου Παντελεήμονος πρὸς τόν παντοδύναμο ἱατρό τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων, τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, νά μᾶς χαρίσουν τό πολῦτιμο ἀγαθό τῆς ὑγείας.

ΑΠΟ ΤΟ

γεροντικό

Ἡ σωτηρία μιᾶς ΨΥΧΗΣ

Κάποτε ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας καθόταν μέ τούς Ἐπισκόπους τοῦ στήν αὐλή τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἰουλιανοῦ. Ἐνῶ συζητοῦσαν, ἄκουσαν ἀσυνήθιστο θόρυβο στόν δρόμο.

Τήν στιγμή ἐκείνη, ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία, περνοῦσε ἓνα πολυτελέστατο ἀμάξι. Μέσα καθόταν, μέ πολλή ἐπισημότητα καί ὕφος ὑπεροπτικό, ἡ ἑταῖρα Πελαγία. Ὁ δρόμος ἄστραψε ἀπό τήν λάμψη τῶν κοσμημάτων, πού φοροῦσε στόν λαμό καί τά χέρια της, καί ὁ ἀέρας γέμισε ἀπό τήν εὐωδιά τῶν ἀκριβῶν ἀρωμάτων της.

Ὁ ἱ Ἀρχιερεῖς ἔστρεψαν μέ ἀηδία ἄλλοῦ τό πρόσωπο, γιά ν’ ἀποφύγουν τό ἀντίκρουσμα τῆς σατανικῆς ἐκείνης γυναίκας πού εἶχε παρασύρει, ἐκείνη τήν ἐποχή, τούς περισσότερους νέους τῆς πόλεως στήν ἀνηθικότητα. Μόνον ὁ Ἐπίσκοπος Νόνος τήν παρακολούθησε ἐπίμονα μέ τό βλέμμα του, μέχρι πού χάθηκε στήν στροφή τοῦ δρόμου. Τότε, γυρίζοντας πρὸς τούς ἄλλους Ἐπισκόπους, εἶπε:

- Ἀλλοίμονό μας, ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, αὐτή ἡ γυναίκα πολύ μᾶς κατακρίνει. Εἶδατε μέ πόση ἐπιμέλεια ἔχει στολιστεῖ γιά νά ἐλκύσῃ ἑραστάς; Ἐνῶ ἐμεῖς οἱ ἀμελεῖς τί κάνομε, γιά νά στολίσωμε τήν ψυχή μας, νά προσκλῶσωμε τήν ἀγάπη τοῦ οὐρανοῦ μας Νυμφίου;

Λέγοντας αὐτά, προσευχήθηκε μέ θερμῆ γιά τήν σωτηρία τῆς ἀμαρτωλῆς ἐκείνης ψυχῆς καί εἰσακούσθηκε. Ἡ Θεία Χάρις τήν ἐπισκέφθηκε καί ἡ Πελαγία πίστεψε στόν Χριστό. Μετενόησε γιά τόν ἀμαρτωλό της βίο, βαπτίσθηκε ἀπό τόν Ἅγιο Νόνο καί εἶχε τέλος ὀσιακό.

Τὸ ἔκαψε καὶ ἠρέμησε...

Ο Γερο-Ἡσαΐας, πού ἔμεινε γιά λίγα χρόνια στὸν Ἁγιοβασίλη καὶ μετὰ ἀγόρασε τὸ Κελλί τοῦ "Τιμίου Προδρόμου" στὴν Κερασιά, ἦταν μορφωμένος, διότι εἶχε φοιτήσει γιά δύο χρόνια στὴν Ἱατρικὴ Σχολή. Ἐκείνον τὸν καιρὸ δὲν εἶχε τὸ Ἅγιον Ὄρος πολλοὺς μορφωμένους, ὅπως μέ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ ἔχει τώρα. Γι' αὐτὸ τότε θεωρεῖτο πολὺ μορφωμένος ὅποιος εἶχε φοιτήσει, ἔστω καὶ γιά λίγο στὸ πανεπιστήμιο.

Ο Πατὴρ Ἡσαΐας ἦταν ἀγωνιστής, ἐγκρατής καὶ ἐνάρετος καὶ μέ πολὺ ζῆλο ἐπιδόθηκε στὴν νοερά προσευχή, χωρὶς ὅμως τὴν μακαρία ὑπακοή σὲ Γέροντα, κάτι ἀπαραίτητο γιά νὰ προσδεύση κάποιος στὴν πνευματικὴ ἀρετή. Ἔτσι, μετὰ ἀπὸ ἀκετὸ χρονικὸ διάστημα, ἄρχισε νὰ γράφῃ ἓνα βιβλίο, στὸ ὁποῖο ἐπραγματεύετο πνευματικὰ θέματα, ἀλλὰ ἀνακάτευε μέσα ἀκρότητες καὶ φανατισμούς.

Α πό τότε πού ἐγράψε τὸ βιβλίο αὐτὸ, ἄρχισε νὰ ἔχῃ διάφορους ἐφιάλτες, στὴν ἀρχὴ στὸν ὕπνο του, ὁ ὁποῖος ἦταν πολὺ ταραγμένος. Κατόπιν ἄρχισε νὰ βλέπῃ καὶ ξύπνιος ὁράματα, πότε τὸν "Χριστὸ" καὶ ἄλλοτε τὴν "Παναγία" καὶ διάφορους ἀγίους, πράγματα πού, ἀντὶ νὰ τὸν εὐχαριστοῦν, τὸν ἐνωχλοῦσαν καὶ δὲν τὸν ἄφηναν νὰ βρῆ ἡσυχία καὶ νὰ προσευχηθῆ. Ἡ κατάστασί του, ἀντὶ νὰ βελτιώνεται μέ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, χειροτέρευε. Τότε, ἀποφάσισε καὶ πῆγε νὰ συμβουλευθῆ τὸν νηπτικὸ καὶ ἔχοντα τὸ χάρισμα τῆς διακρίσεως καὶ τῶν κρυφῶν ἀκόμα διαλογισμῶν, ἐνάρετο Γέροντα Δανιὴλ τῶν Δανιηλαίων, πού ἡσυχάζε στα Κατουνάκια.

Ο Γερο-Δανιὴλ δέχθηκε μέ πολλή ἀγάπη τὸν Γερο-Ἡσαΐα καὶ ζήτησε νὰ τοῦ δώσῃ τὸ βιβλίο πού εἶχε γράψῃ, γιά νὰ τὸ μελετήσῃ. Ὑστερα ἀπὸ ἓναν μῆνα κάλεσε στὸ ἀσκητήριό του τὸν Γέροντα Ἡσαΐα καὶ μέ πολλή καλωσύνη, πνευματικὴ ἀγάπη καὶ ταπεινῶσι, εἶπε:

- Πάτερ μου, μετὰ μεγάλης προσοχῆς μελέτησα καὶ διεξήλθα ὅλα τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα μέ τόση λεπτομέρεια πραγματεύεσαι στὸ σύγγραμμά σου αὐτό. Τὸ βρήκα ἀπὸ πάσης πλευρᾶς θαυμάσιο, μέ πολλή τέχνη καὶ ἐπιστήμη γραμμένο. Ἀλλὰ θὰ σέ παρακαλέσω θερμά, ὅπως, τὸ μὲν διὰ τὴν ψυχικὴ σου γαλήνη, ἡρεμία καὶ ὠφέλεια, τὸ δέ, διὰ τὴν γαλήνην καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν τῶν ἄλλων, πού τυχόν θὰ τὸ διαβάσουν, νὰ ἀνάψῃς καλὰ τὸν φούρνο σου καὶ νὰ τὸ ρίξῃς μέσα νὰ κατακαῆ καὶ νὰ ἐξαφανισθῆ ἀπὸ προσώπου γῆς. Ἄν θέλῃς νὰ μέ ἀκούσης, μόνον ἔτσι θὰ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τίς φαντασίες τοῦ Σατανᾶ, τοὺς ἐφιάλτες καὶ τίς ψεύτικες ὄπτασιες.

Α ὑτά εἶπε ὁ ἀείμνηστος Γέροντας Δανιὴλ, μέ γλυκὸ τρόπο γιά νὰ μὴ στενοχωρήσῃ καὶ πικράνῃ τὸν ἀδελφὸ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ὑπερβολικὸ ζῆλο κινούμενος ἔφθασε σὲ ἀκρότητες. Ὁ Πατὴρ Ἡσαΐας, μέ πολλή ταπεινῶσι, δέχθηκε τὴν γνώμη τοῦ σοφοῦ Γέροντα Δανιὴλ καὶ ἔκαψε τὸ βιβλίο του καὶ ἀπὸ τότε σταμάτησαν αὐτόματα καὶ οἱ ψεύτικες ὄπτασιες τοῦ δαίμονα. Ἔτσι ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τοὺς πειρασμούς καὶ, ἔχοντας πλέον βρεῖ τὴν ψυχικὴ γαλήνη καὶ ἡρεμία του, εὐγνωμονοῦσε τὸν Γέροντα Δανιὴλ.

† *Ἀνδρέου Μοναχοῦ Ἀγιορείτου*

Αθωνική

ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ τῆς ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΙΕΡΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΑΟΥΜΟΥΣΙΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Σίμων Μοναχός

ΕΚΔΟΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Ἀστέριος Δ. Κόκκαλης-Θεολόγος

Ἑπεύθυνος τυπογραφείου: Παναγιώτης Νταλακούρας

Κυριακῶν Δουκάρειος 6 - 114 71 ΑΘΗΝΑ - τηλ. 210-6447.903

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0,10 €

κωδ. ταχ. 2777

ΓΙΑΝΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ

Ταχ. Γραφεῖο
ΑΘΗΝΑ 142

Ἀριθμὸς Ἀδείας
7

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ